

Sí a la nova caputxinada

El passat divendres 27 de febrer, Quim Nadal plantejava des de les pàgines del Diari de Girona una nova caputxinada quan parlava, no és la primera vegada que ho fa, de quin ha de ser el futur del convent de les Clarisses Caputxines de Girona, situat prop de la Catedral, a la pujada del rei Martí. Després de fer una brillant exposició de la situació en la qual es troba l'immoble, l'exbatlle socialista analitza diferents usos que es podrien donar a l'espai que ara mateix està en venda. La disjuntiva, diu l'exbatlle, és en primer terme saber si el convent acabarà en mans de la iniciativa privada o acabarà de titularitat pública. No cal dir que les dues opcions són ben legítimes, però en termes de l'interès de la ciutat és del tot preferible que la ciutat adquireixi l'immoble. Després de fer una anàlisi de diversos usos als quals podria dedicar-se l'edifici, Quim Nadal gosa proposar que l'espai, total o parcialment, es pogués dedicar a un museu d'art contemporani gironí que mostrés l'obra de diferents artistes gironins contemporanis, que abastaria el període que va des del final de la guerra civil fins ara. Des de fa anys, diferents personalitats intel·lectuals, polítiques i artísticoculturals ens preguntem com és que Girona, amb l'enorme talent artístic que té, no tingui un museu d'art contemporani que doni continuïtat a l'obra que es conserva en el Museu d'Art que finalitza la seva exposició amb artistes del segle XIX/principi del XX? Com ara els pintors, Modest Urgell, Santiago Rusiñol, Prudenci Bertrana, Pons i Martí, Josep Aguilera, Mela Muter... i escultors de la talla de Ricard Guinó, Fidel Aguilar... Quim Nadal parla en el seu article de la urgència que té la ciutat de mostrar l'obra d'artistes traspassats com ara Jaume Roca Delpech, Emília Xargay, Montserrat Llloch, Enric Marquès, Isidre Vicens, Eduard Vila Fàbrega, Jesús Portas, Paco Torres, Josep Colomer, Santiago Roca Costa, Domènec Fita..., i hi afegeixo jo els escultors Carrera, Jaume Faixó, Pere Perpiñà, Àlvarez Niebla, Mercè Huerta... i d'altres artistes vius com ara Josep Perpinyà, Enric Ansesa Gironella, Josep Domènech, Vicenç Huedo, Quim Corominas, Dolors Bosch, Manel Palahí, Manel Bayo, Xavier Saus... o jo mateix que porto prop de setanta anys picant pedra i al peu del canó. En Quim Nadal sempre ha defensat la Casa Pastors com a lloc ideal per situar-hi aquest Museu gironí d'art contemporani. A les darreres eleccions municipals Sílvia Paneque va proposar el garatge Forné. Aquesta idea que havia formulat abans Ansesa Gironella ara es veu poc viable, atès que la família sembla que té altres plans per a aquest immoble i l'ajuntament ha de fer front a una multa milionària que li ha imposat l'administració de justícia. Vist com estan les coses crec que els artistes vius hauríem de deixar de banda les nostres diferències i els nostres egos i donar suport a aquesta idea de fer una mena de corredor artísticocultural que ajuntés la Casa Pastors, que també ha defensat el professor i artista Josep Colomer, i l'edifici de les caputxines que ara planteja ara l'exbatlle Quim Nadal. És hora de reunir esforços, la unió fa la força, atès que hem vist en altres llocs que les fundacions privades també tenen molts problemes per a subsistir. Llevat de la fundació Gala-Dalí, la Picasso i la Vila Casas, totes les altres tenen molts treballs per a arribar a final de mes. L'Ansesa que fa anys va vendre un quadre a la corona espanyola parla de recuperar alguna fàbrica abandonada, però això sembla inviable atès que suposaria una inversió de molts diners i que necessàriament el museu se situés lluny del centre, el que faria baixar significativament el nombre de visites. Altres veus desencantades amb un tema que fa massa que se'n parla, diuen que més que un museu, el que cal és confiar en el lliure mercat de l'art i que la gent vegi en les seves obres com un valor refugi/inversió del diner. No sembla que les coses ara mateix vagin per aquí. Servidor, com a vell artista intel·lectual d'idees socialistes utòpiques, estic convençut que no només són artistes els creadors professionals, sinó que tots els éssers humans tenen talent i han nascut per ser lliures i feliços. Això és impossible de realitzar, en les societats tardocapitalistes, democràtico-industrials/consumistes del fals lliure mercat. Totes les idees han fracassat, tant les més liberals, com les socialistes que proposaven les revolucions fracassades russa i xinesa. I per a no caure en el pessimisme del triomf del neoliberalisme i de les noves oligarquies tecno-digitals, em prendré una til·la i em tornaré a llegir el magnífic text de Herbert Marcuse, El final de la utopia. Per acabar i a tall de resum: sí a la proposta de l'exbatlle Nadal que l'ajuntament compri el convent de les caputxines i el dediqui entre altres coses a mostrar l'art contemporani gironí dels artistes que han construït la seva obra des de 1940 fins ara. I per cert, ara que alguns gironins/gironistes plantegen recuperar les baranes de ferro del pont de Sant Agustí, amb motiu

d'acomplir-se aviat el 150 aniversari de la seva construcció, també dic sí a que aquesta idea es tiri endavant i, si pot ser, que la financi la iniciativa privada, a través d'una injecció econòmica significativa aportada, per exemple, per l'autoproclamat Lorenzo de Mèdici gironí.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2026/03/10/nova-caputxinada-127751699.html>